

בש"פ 514/15 - סבן יעקב - ציוד לבניין בע"מ נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה אונו

בית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 514/15

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקשת: סבן יעקב - ציוד לבניין בע"מ

נגד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובניה אונו

הגשה על המזכירות

החלטה

*

לפניי השגה על החלטת מזכירות בית המשפט העליון שלא לקבל לרישום "בקשה להרחבת מותב ולעיון חוזר". מדובר בבקשה המופנית לנשיאת בית המשפט העליון, ובה מבוקש כי כבוד הנשיאה תורה על הרחבת המותב שידון בבקשה לעיון חוזר בהחלטה של כבוד השופט שהם ברע"פ 96/15.

דין ההשגה להידחות.

בראש ובראשונה אציין כי המבקשים כלל אינם מנמקים את ההשגה, אלא מסתפקים בהפניה "למסמך עמוד 1

המצורף", שהוא הבקשה להרחבת מותב עצמה.

מעבר לכך, ולגוף העניין, לא מצאתי פגם בעמדת המזכירות. הליך רע"פ 96/15 נדון לפני כבוד השופט א' שהם, וביום 20.1.2015 הוחלט לדחות את בקשת רשות הערעור. כידוע, ככל שמדובר בבקשה לדיון נוסף, הכלל הוא שאין לבית המשפט העליון סמכות לקיים דיון נוסף על החלטה או פסק-דין שנתן שופט של בית המשפט העליון כדן יחיד (ראו למשל דנ"פ 4774/14 ארזון נ' מדינת ישראל (17.7.2014)). בהחלטתו בעניין ארזון הוסיף כבוד הנשיא וציין:

לשלמות התמונה יוטעם, כי יש בנמצא מקרים נדירים שבהם הוחלט לדון בעניין הנדון ברגיל בפני דן יחיד, בפני הרכב מורחב של בית משפט זה (ראו, למשל, בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996) (טיב ההוכחה הנדרשת של ראיות לכאורה לשם מעצר עד תום ההליכים); ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 241 (2000) (השיקולים הנשקלים לשם עיכוב ביצוע עונש מאסר בערכאת הערעור); בש"פ 5934/05 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(2) 833 (2005) (דיון בתיק מעצר המערב סוגיות של חופש הביטוי); דנג"ץ 8115/05 בר חן נ' ראש ממשלת ישראל (8.9.2005) (היקף השיקולים הנשקלים לשם עריכת דיון נוסף); בש"פ 8823/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סג(3) 500 (2010) (חוקתיות הוראת חוק בדבר דיון בהארכת המעצר ללא נוכחות העצור)). עם זאת, במקרים מסוג זה נעשית הרחבת ההרכב בהתאם לסעיף 26 לחוק בתי המשפט, ואין מדובר בדיון נוסף. על כן מובן, כי אין במקרים אלו (שכאמור, הם נדירים), כדי לשנות מן המסקנה שלא ניתן לקיים דיון נוסף לגבי החלטה או פסק-דין שניתנו בבית המשפט העליון בדין יחיד.

בעניינינו, המבקשים אכן משתיתים את הבקשה על סעיף 26 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. אולם, איני סבור כי קיים עוגן דיוני לבקשה. ראשית יש להבהיר כי הכלל הוא שבקשות לעיון חוזר בהחלטה שיפוטית מובאות לפני הגורם השיפוטי שנתן את החלטה. דומה כי ההיגיון הטמון בכלל זה אינו צריך ביאור. שנית, סעיף 26(1) לחוק בתי המשפט, המקנה סמכות לנשיא בית המשפט העליון להורות על הרחבת ההרכב, מתייחס לשלב שבו טרם החל הדיון בעניין מסוים (והשוו לסעיף 26(2) לחוק המתייחס לסמכות המותב שהחל בדיון). בעניינינו, כבוד השופט שהם כבר דן בבקשת רשות הערעור ודחה אותה, וממילא סעיף 26(1) אינו רלוונטי עוד. הרושם הברור הוא שהבקשה כי כבוד הנשיא תורה על הרחבת המותב שידון בבקשה לעיון מחדש, היא במהותה ניסיון להביא לקיומו של הליך ערעורי על החלטתו של כבוד השופט שהם או להביא לקיום דיון נוסף בהחלטה שניתנה כאמור בדין יחיד (וראו נימוקי הבקשה עצמה המדברים בעד עצמם). ברי כי סעיף 26 לחוק בתי המשפט אינו בבחינת מסלול דיוני להשגת מטרה שכזו.

ההשגה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ב' בשבט תשע"ה (22.1.2015).

גיא שני, שופט
ר ש ם
